

WALKÜRÖK

Lent csata dúlt. Fent a légben
három walkür felhőménen,
pajzs-csörgetve vágatott,
s ilyen dalt daloltak ott:

„Vívnek népek, fejedelmek,
hatalomért verekednek,
ez a legfőbb nyeremény,
s bátorság a fő-erény.

A haláltól – hoppla! – téged
büszke vassisak se véd meg,
a hős vére elcsorog,
győz a rosszabb, vesz a jobb.

Diadalíveken által
jó babérkoszorújával
az, ki nála jobbat ölt –
övé a nép és a föld.

Polgármester és szenátor
közt lépdél a triumfátor,
átnyújtják a kulcsokat,
most a kapun áthalad.

Hej! A bástyán ágyu bömböl,
harsog a kürt, dob dörömböl,
harangszótól zeng a lég,
s hurrázik a csőcselék.

Balkonokon szép nők állnak,
virágkoszorút dobálnak
mosolyogva öneki.
Méltósággal köszöni.”

EÖRSI ISTVÁN